IV. VIÐAUKI

Heiti efna	Cas-nr.	EB-nr.	Raðnúmer
saltpéturssýra og brennisteinssýra, blanda meira en 30% HNO_3	51602-38-1		007-005-00-7

Nr. 614 16. ágúst 2000

AUGLÝSING

um breytingu á deiliskipulagi í Hafnarfirði.

Breyting á deiliskipulagi v/Áslands, 2. áfanga.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar samþykkti breytingu á deiliskipulagi v/Áslands, 2. áfanga, á fundi sínum þann 13. júní 2000.

Tillagan var í grenndarkynningu 19. júní - 19. júlí sl. samkvæmt 2. mgr. 26. gr. skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997 með síðari breytingum og yfirfarin af Skipulagsstofnun.

Við gildistöku deiliskipulagsins fellur úr gildi eldra deiliskipulag fyrir sama svæði frá 26. október 1999.

Breytingin öðlast þegar gildi.

Breyting á deiliskipulagi v/Strandgötu 1.

Bæjarráð Hafnarfjarðar í umboði bæjarstjórnar Hafnarfjarðar samþykkti breytingu á deiliskipulagi v/Strandgötu 1 á fundi sínum þann 22. júní 2000.

Tillagan var í grenndarkynningu 27. júní - 26. júlí sl. samkvæmt 2. mgr. 26. gr. skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997 með síðari breytingum og yfirfarin af Skipulagsstofnun.

Breytingin öðlast þegar gildi.

Hafnarfirði, 16. ágúst 2000.

F.h. Hafnarfjarðarbæjar,

Lilja Grétarsdóttir arkitekt, bæjarskipulagi Hafnarfjarðarbæjar.

Nr. 615 18. ágúst 2000

REGLUGERÐ

um heitavatnsmæla.

1. gr.

Gildissvið.

Í samræmi við reglugerð um mælitæki og aðferðir við mælifræðilegt eftirlit er nauðsynlegt að mæla fyrir um tæknikröfur um hönnun heitavatnsmæla og hvernig þeir vinna. Hér merkir „heitt vatn“ vatn sem er yfir 30°C heitt en ekki heitara en 90°C.

Reglugerðin gildir um heitavatnsmæla sem gerðir eru til samfelldrar mælingar á rúmmáli þess heita vatns sem um þá fer. Í slíkum mælum skal vera mælitæki sem tengt er álestrarbúnaði.

Heitavatnsmælar sem fyrirhugað er að verði innbyggðir í varmaskiptakerfi falla ekki undir þessa reglugerð.

2. gr.

Skilgreiningar.

EA (The European Cooperation for Accreditation) eru samtök evrópskra ríkja í faggildingum.

Frumsannprófun (EBE-frumsannprófun) er aðferð til að tryggja að framleiðsla tækis sé í samræmi við viðurkennda frumgerð og standist mælifræðilegar kröfur, m.a. um heimiluð hámarksfrávik og merkingar. Aðferðinni er lýst nánar í viðeigandi reglugerðum.

Gerðarviðurkenning (EBE-gerðarviðurkenning) byggist á ítarlegri gerðarprófun, þar sem prófað hefur verið eftir kröfum viðeigandi reglugerða eða annarra kröfuskjala. Gerðarviðurkenning er forsenda frumsannprófunar og markaðssetningar eftir öðrum leiðum.

Heimiluð hámarksfrávik eru stærstu gildi sem leyfð eru fyrir frávik í reglugerðum, stöðlum og öðrum kröfuskjölum fyrir tiltekin mælitæki.

WELMEC (The European Cooperation in Legal Metrology) eru samtök evrópskra ríkja í lögmælifræði.

Tæknilegar skilgreiningar er að finna í I. kafla, viðauka I.

3. gr.

Markaðssetning og notkun.

Heitavatnsmælum sem heimilt er að setja EBE-merki eða -tákn á, er lýst í viðaukanum við þessa reglugerð. Þeir skulu hafa EBE-gerðarviðurkenningu og vera settir í EBE-frumsannprófun.

Óheimilt er vegna mælifræðilegra eiginleika mælanna að hindra, banna eða takmarka markaðssetningu eða notkun á heitavatnsmælum sem bera merki um EBE-gerðarviðurkenningu og frumsannprófun. Heitavatnsmælar sem notaðir eru við sölu á heitu vatni og falla undir lög nr. 100/1992 um vog, mál og faggildingu, skulu löggiltir af þar til bærum aðilum.

4. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 100/1992 um vog, mál og faggildingu og með hliðsjón af ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, sem vísað er til í 23. tölul. IX. kafla II. viðauka tilskipunar 79/830/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi heitavatnsmæla, með þeim breytingum og viðbótum sem leiða af bókun 1, viðauka II við samninginn og öðrum ákvæðum hans.

Reglugerðin öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 134/1994 um heitavatnsmæla.

Viðskiptaráðuneytinu, 18. ágúst 2000.

F. h. r.
Þorgeir Örlygsson.

Atli Freyr Guðmundsson.

VIÐAUKI I

1. **Skilgreiningar og íðorð.**

1.0. Þessi viðauki á aðeins við um heitavatnsmæla sem vinna alfarið eftir aflfræðilegum lögmálum og nefnast þeir í þessum viðauka „mælar". Þess háttar mælar nota annaðhvort mælihólf með hreyfanlegum veggjum eða nýta vatnshraðann í tengslum við búnað sem snýst (túrbínu, skrúfu eða þvíumlíkt). Þessi viðauki tekur ekki til heitavatnsmæla með rafeindabúnaði.

1.1. Rennsli.

Rennsli er það vatnsmagn sem rennur gegnum mælinn á tiltekinni tímaeiningu.

1.2. Rennslismagn.

Rennslismagn er það heildarmagn vatns sem hefur streymt gegnum mælinn á einhverjum tíma.

1.3. Hámarksrennsli (Q_{max}).

Hámarksrennsli, Q_{max}, er mesta rennsli sem mælirinn á að geta staðist í takmarkaðan tíma án þess að skemmast og án þess að fara yfir heimiluð hámarksfrávik og hámarksgildi fyrir þrýstingstap.

1.4. Málrennsli (Q_n).

Málrennsli, Q_n, jafngildir helmingi hámarksrennslis, Q_{max}. Það er gefið upp í rúmmetrum á klukkustund og notað til að lýsa mælinum.

Við málrennsli, Q_n, verður mælirinn að vinna við eðlilega notkun, þ.e. bæði við samfellt rennsli og með hléum án þess að farið sé yfir heimiluð hámarksfrávik.

1.5. Lágmarksrennsli (Q_{min}).

Lágmarksrennsli, Q_{min}, er ákvarðað sem fall af Q_n og við það mega mælingar ekki fara yfir heimiluð hámarksfrávik.

1.6. Rennslissvið.

Rennslissviðið afmarkast af hámarksrennsli, Q_{max}, og lágmarksrennsli, Q_{min}. Það skiptist í tvö svæði, sem kallast efra og neðra, og hefur hvort um sig sín heimiluðu hámarksfrávik.

1.7. Markarennsli (Q_t).

Markarennsli, Q_t, er það rennsli sem skilur að efra og neðra svæði rennslissviðsins og við það rennsli verða heimiluðu hámarksfrávikin ósamfelld.

1.8. Heimiluð hámarksfrávik.

Heimiluð hámarksfrávik eru þau mörk frávika sem heimil eru samkvæmt þessari reglugerð við EBE-gerðarviðurkenningu og EBE-frumsannprófun mælisins.

1.9. Þrýstingstap.

Þrýstingstap merkir tap á þrýstingi sem orsakast af því að mælirinn er inni í lögninni.

2. **Mælifræðilegir eiginleikar.**

2.1. Heimiluð hámarksfrávik.

Heimiluðu hámarksfrávikin á neðra svæðinu, frá og með Q_{min} að Qt eru ± 5%.

Heimiluðu hámarksfrávikin á efra svæðinu, frá Q_t til Q_{max}, að báðum meðtöldum, eru ± 3%.

2.2. Mælifræðilegir flokkar.

Mælunum er skipt í fjóra mælifræðilega flokka samkvæmt gildunum á Q_{min} og Q_t, sem eru skilgreind hér að framan, eins og sýnt er í eftirfarandi töflu:

Flokkar	Q_n	
	< 15 m³/h	≥ 15 m³/h
Flokkur A Gildi Q_{min} Gildi Q_t	0,04 Q_n 0,10 Q_n	0,08 Q_n 0,20 Q_n
Flokkur B Gildi Q_{min} Gildi Q_t	0,02 Q_n 0,08 Q_n	0,04 Q_n 0,15 Q_n
Flokkur C Gildi Q_{min} Gildi Q_t	0,01 Q_n 0,06 Q_n	0,02 Q_n 0,10 Q_n
Flokkur D Gildi Q_{min} Gildi Q_t	0,01 Q_n 0,015 Q_n	

3. Tæknilegir eiginleikar.

3.1. Bygging – almenn ákvæði.

Mælirinn verður að vera þannig byggður að hann:

- endist lengi og komi í veg fyrir svik,
- samræmist ákvæðum þessarar reglugerðar við venjulega notkun.

Sé hætta á því að rennsli snúist við að óvörum verða mælarnir að geta staðist slíkt án þess að þeir skemmist eða mælifræðilegir eiginleikar þeirra skaðist jafnframt því sem þeir eiga að skrá slíka viðburði.

3.2. Efni.

Mælirinn verður að vera gerður úr efnum sem eru nógu sterk og stöðug til þess að hann nýtist við það sem hann er ætlaður. Hann verður að vera að öllu leyti gerður úr efnum sem standast innri jafnt sem ytri tæringu og húðaður viðeigandi yfirborðsvörn ef þörf krefur. Hitabreytingar á vatni á bilinu 0–110°C mega ekki skaða efni þau sem mælirinn er gerður úr.

3.3. Styrkleiki – þrýstings- og hitaþol.

Mælirinn verður að þola viðvarandi vatnshita sem nemur 90°C og þann þrýsting sem hann er hannaður fyrir án þess að hann bili, tengi eða mælir leki eða aflagist varanlega; nefnist þessi þrýstingur mesti vinnuþrýstingur. Lægsta gildi fyrir þennan þrýsting er 10 bör.

3.4. Þrýstingstap.

Gildi fyrir þrýstingstap er ákvarðað um leið og prófanir vegna EBE-gerðarviðurkenningar fara fram; það má ekki vera meira en 0,25 bör við málrennsli eða 1 bar við hámarksrennsli.

Á grundvelli þeirra gagna sem aflað er við prófanirnar er mælunum skipt í fjóra flokka miðað við að þrýstingstap þeirra sé ekki hærra en eitthvert af eftirfarandi gildum: 1,0 - 0,6 - 0,3 og 0,1 bar. Gildi viðkomandi flokks þarf að koma fram á vottorðinu um EBE-gerðarviðurkenningu.

3.5. Álestrarbúnaður.

Álestrarbúnaður verður að gera það kleift með einfaldri samröðun álestrareininga tækisins að hægt sé að lesa örugglega, auðveldlega og ótvírætt það vatnsmagn sem mælt hefur verið, talið í rúmmetrum. Rúmtakið skal gefið upp:

a) með staðsetningu eins eða fleiri vísa á hringlaga kvarða;

b) með því að birta tölustafi hlið við hlið í einum eða fleiri gluggum; eða

c) með samblandi af þessu hvorutveggja.

Rúmmetrar og margfeldi þeirra skulu sýndir með svörtu en tíundu hlutar úr rúmmetra með rauðu.

Raunveruleg eða sýnileg hæð stafanna skal eigi vera minni en 4 mm.

Á stafrænum mælum (gerðum b og c) verða allir stafir að færast beint upp. Hreyfingu stafs í einhverju sæti verður að vera að fullu lokið þegar stafur í næsta sæti fyrir aftan breytist úr 9 í 0. Minnstu markverðu tölur mega hreyfast samfellt þegar í hlut á mælir af gerð c. Glögglega þarf að koma fram um hve marga heila rúmmetra er að ræða.

Álestrarbúnaður með vísum, af gerðum a og c, verður að hreyfa vísa sína réttsælis. Rúmmetragildin fyrir hvert deilingarbil skal gefa upp sem 10^n þar sem n er jákvæð eða neikvæð heil tala eða núll; við þetta verður til kerfi samfelldra tugasæta. Við hliðina á hverjum hluta kvarðans skal skrá upplýsingar eins og eftirfarandi: x 1 000 - x 100 - x 10 - x 1 - x 0,1 - x 0,01 - x 0,001.

Hvort sem um er að ræða mæliskífu eða stafrænan álestur:

- verður táknið m^3 að koma fram á skífunni sem allra næst álestrargluggunum,
- verður sá talnaliður sem hreyfist hraðast og er læsilegur, stýriliðurinn, að vera á stöðugri hreyfingu. Deilingargildi hans er nefnt skerðing. Þessi stýriliður getur verið áfastur eða tengdur til bráðabirgða eftir atvikum. Þessir hlutar mega ekki hafa nein veruleg áhrif á mælifræðilega eiginleika mælisins.

Kvarðabilslengdin má ekki vera minni en 1 mm og ekki meiri en 5 mm. Það skal gert:

- annaðhvort úr jafnbreiðum línum sem séu eigi breiðari en nemur einum fjórða af lengdinni milli miðjuása tveggja samliggjandi lína og aðeins frábrugðnar hver annarri í lengd,
- eða úr andstæðum borðum er hafa fasta breidd sem er jöfn lengd skerðingargildisins.

3.6. Fjöldi stafa og tölugilda skerðingarinnar.

Álestrartækið verður að geta sýnt í rúmmetrum vatnsrennsli við málrennsli í 1 999 klukkustundir án þess að núllstillast.

Skerðingin verður að byggjast á formúlunni 1 x 10^n, 2 x 10^n eða 5 x 10^n. Það á að vera svo lítið að við sannprófun/löggildingu komi ekki fram meiri ónákvæmni en 0,5% (gera þarf ráð fyrir hugsanlegri álestrarvillu sem sé ekki meiri en nemur hálfri lengd minnsta deilingargildisins) og svo lítið að við lágmarksrennsli taki prófunin ekki lengri tíma en 1 1/2 klukkustund.

Hægt er að bæta við viðbótarbúnaði (stjörnu eða skífu með viðmiðunarmerki o.s.frv.) til að sýna hreyfingu á mælitækinu áður en álestrarbúnaðurinn sýnir niðurstöðurnar.

3.7. Stillingarbúnaður.

Á mælinn er hægt að setja stillingarbúnað sem notaður er til að breyta sambandinu milli þess magns sem fer um mælinn og þess magns sem mælirinn gefur til kynna. Skylt er að hafa þennan búnað í mælum sem nota áhrif vatnshraða á snúningsbúnað.

3.8. Hröðunarbúnaður.

Bannað er að nota hröðunarbúnað til að auka hraða mælisins þegar hann vinnur neðan við Q_{min}.

3.9. Viðbótarbúnaður.

Á mælinum er heimilt að hafa merkjagjafa hafi það ekki veruleg áhrif á mælifræðilega eiginleika hans.

Á vottorðinu um EBE-gerðarviðurkenningu má geta um fastan eða laustengdan viðbótarbúnað til að stilla mælinn sjálfvirkt.

4. Merki og áletranir.

4.1. Áletranir til auðkenningar.

Á mælinn verður að skrá eftirtalin atriði á læsilegan og varanlegan hátt, annaðhvort sundurgreint eða flokkað saman á umgerð mælisins, á álestrarskífuna eða á kennispjaldið:

a) nafn framleiðandans, viðskiptaheiti eða vörumerki hans;

b) mælifræðilegan flokk sem um er að ræða og málrennsli Q_n, talið í rúmmetrum á klukkustund;

c) framleiðsluár og raðnúmer mælisins;

d) eina eða tvær örvar sem sýna stefnu rennslisins;

e) merkið um EBE-gerðarviðurkenningu;

f) mesta vinnuþrýsting í börum talinn, ef hann getur orðið meiri en 10 bör;

g) mesta vinnuhita með þessum hætti: 90°C;

h) stafina „V“ eða „H“ allt eftir því hvort mælinum er eiginlegt að vinna í lóðréttri (V) eða láréttri (H) stöðu.

4.2. Staðsetning sannprófunarmerkja.

Nóg rými þarf að vera á mælinum sjálfum (helst á umgerð hans) fyrir merki um EBE-sannprófun og skal það vera sýnilegt án þess að mælirinn sé tekinn í sundur.

4.3. Innsigli.

Mælirinn verður að vera búinn vörn sem hægt er að innsigla svo að tryggja megi að bæði fyrir og eftir að hann hefur verið settur upp á réttan hátt verði hvorki mælirinn né stillingarbúnaðurinn tekinn í sundur eða breytt án þess að vörnin skaddist.

5. EBE-gerðarviðurkenning.

5.1. Tilhögun.

Tilhöguninni við EBE-gerðarviðurkenningu er lýst í reglugerð um mælitækni og aðferðir við mælifræðilegt eftirlit.

5.2. Gerðarprófanir.

Þegar ljóst er orðið af umsóknarskjölunum að viðkomandi gerð samsvarar kröfum þessarar tilskipunar verður *þar til bær stofnun* að láta fara fram prófanir á prófunarstofum við eftirtalin skilyrði:

5.2.1. *Fjöldi mæla sem prófa skal.*

Fjöldi mæla sem framleiðanda ber að leggja fram fer eftir neðangreindri töflu:

Málrennsli, Q_n í m^3/h.	Fjöldi mæla
$Q_n < 1{,}5$	10
$1{,}5 \leq Q_n < 15$	3
$Q_n \geq 15$	2

Eftir því hvernig prófununum vindur fram geta *þar til bærar stofnanir:*

- ákveðið að prófa ekki alla mælana sem lagðir voru fram, eða
- krafist þess að framleiðandinn leggi fram fleiri mæla og að prófunum verði haldið áfram.

5.2.2. *Þrýstingur.*

Við þær prófanir sem kveðið er á um í lið 5.2.4. verður þrýstingur við útrennsli mælisins að vera nægilega hár til að koma í veg fyrir að loftbólur myndist.

5.2.3. *Prófunarbúnaður.*

Yfirleitt verður að prófa mælana hvern fyrir sig og ætíð á þann hátt að eiginleikar hvers um sig komi nákvæmlega í ljós.

Prófunarstofu ber að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að ónákvæmni við mælingar á rúmmáli vatns verði ekki meiri en 0,3% eftir að tillit hefur verið tekið til ýmissa orsaka sem leiðir af uppsetningu mælisins.

Mesta leyfilega ónákvæmni við mælingu á þrýstingi er 5% og 2,5% þegar þrýstingstap er mælt.

Við hverja prófun mega hlutfallsleg frávik rennslis ekki verða meiri en 2,5% frá Q_{min} til Q_t og 5% á bilinu frá Q_t til Q_{max}.

Mesta leyfilega ónákvæmni við mælingar á hitastigi má vera 1°C.

Búnaðurinn verður að hljóta viðurkenningu *mælifræðistofu viðkomandi aðildarríkis* án tillits til þess hvar prófanirnar fara fram.

5.2.4. *Prófanir.*

5.2.4.1. Tilhögun prófana.

Prófanirnar eru fólgnar í eftirfarandi aðgerðum sem eru framkvæmdar í þessari röð:

1. Þéttleiki er prófaður.
2. Fráviksferill er ákvarðaður á grundvelli rennslis með því að meta áhrif af þrýstingi og hita, og með hliðsjón af aðstæðum við uppsetningu (beinar pípur í lögn framan og aftan við mæli, þrengingar, hömlur o.s.frv.) eins og framleiðandi greinir frá fyrir þessa tegund mælis.
3. Þrýstingstap er fundið út.
4. Þolprófað.
5. Mælar sem hafa málrennsli, Q_n, fyrir neðan 10 m^3/h. eru prófaðir með tilliti til þess hve vel þeir þola snögga hitaaukningu.

5.2.4.2. Lýsing á prófunum.

Prófanirnar verða að fara fram sem hér segir:

1. Eftirfarandi tvær prófanir eru gerðar við 85 ± 5 °C til að kanna þéttleika:
   a) Hver mælir verður að þola þrýsting sem nemur 1,6-földum hámarksvinnuþrýstingi í 15 mínútur (sbr. f-lið í 4.1.) án þess að tengingar eða hús mælisins leki.
   b) Hver mælir verður að þola þrýsting sem nemur tvöföldum hámarksvinnuþrýstingi í eina mínútu án þess að skemmast eða festast (sbr. f-lið í 4.1.).
2. Niðurstöðurnar á prófun fyrir fráviksferil og prófun á þrýstingstapi verða að veita svo mörg aðskilin gildi að unnt sé að teikna ferilinn af nokkru öryggi yfir allt sviðið.
3. Þolpróf við aukið álag fer fram eins og frá er greint í töflunni hér að neðan:

Málrennsli	Rennsli og hitastig við prófun	Gerð prófunar	Fjöldi stöðvana	Lengd á hléum	Tími sem rennslisprófun stóð yfir	Tími við að ná upp þrýstingi og fella hann
$Qn \leq 10$ m^3/h.	Qn og (50 ± 5)°C	ósamfellt	100 000	15 sek	15 sek	0,15 $(Qn)^{1)}$ minnst 1 sek.
	Qmax og (85 ± 5)°C	samfellt			100 h.	
$Qn > 10$ m^3/h.	Qn og (50 ± 5)°C	samfellt			500 h.	
	Qmax og (85 ± 5)°C	samfellt			200 h.	

[1] (Q_n) er tölugildiið á Q_n, þegar Q_n er táknuð í m^3/h.

Fyrir fyrstu prófunina og eftir hverja lotu prófana verður að ákvarða mælingarvillurnar, við sömu aðstæður og við að minnsta kosti eftirfarandi rennsli:
$Q_{min} - Q_t - 0{,}5 \times Q_n - Q_{max}$
Í hverri prófun verður vatnsmagnið sem fer í gegnum mælinn að vera nægilega mikið til þess að vísirinn eða keflið á sannprófunarkvarðanum fari einn eða fleiri snúninga til þess að leiðrétta megi áhrif bjögunar sem kann að vera fyrir hendi.
4. Hitaþolspróf samanstendur af 25 lotum sem unnar eru sem hér segir:

Vatnshiti	Rennsli	Tímalengd
85 ± 5 °C	Q_{max}	8 mín
--	0	1–2 mín
Kalt vatn	Q_{max}	8 mín
--	0	1–2 mín

5.2.5. Skilyrði fyrir EBE-gerðarviðurkenningu.
Gerð mælis er viðurkennd ef:
a) hann er í samræmi við stjórnsýslu-, tækni- og mælifræðilegar kröfur þessarar reglugerðar og viðauka hennar;
b) prófanir 1, 2 og 3 í lið 5.2.4.1. sýna að hann uppfyllir II. og III. hluta þessa viðauka að því er varðar mælifræðilega og tæknilega eiginleika;
c) að afloknu hverju þolprófi við aukið álag og hitaþolsprófi hafa ekki komið fram nein frávik í mælingum, sem samanborið við upphaflegan feril eru meiri en 1,5% milli Q_t og Q_{max} eða meiri en 3% milli Q_{min} og Q_t.

5.3. Vottorð um EBE-gerðarviðurkenningu.
Í vottorðinu um EBE-gerðarviðurkenningu er heimilt að gera ráð fyrir því að prófun á nákvæmni verði gerð með köldu vatni við frumsannprófun.
Þessi möguleiki er aðeins heimill ef könnun á reglum um jafngildi milli heits og kalds vatns hefur leitt það í ljós, við prófun vegna EBE-gerðarviðurkenningar, að hægt er að gera nákvæmnisprófun með köldu vatni og enn fremur að mælir sem stenst þá prófun uppfyllir einnig kröfur þær um heimiluð hámarksfrávik sem mælt er fyrir um í lið 2.1.
Þegar svo háttar til verður að koma fram á vottorðinu um EBE-gerðarviðurkenningu lýsing á þessari prófun og viðkomandi kröfum, nánar tiltekið kröfum um heimiluð frávik og rennsli við prófun.

6. EBE-frumsannprófun.

Tilhögun EBE-frumsannprófunar er lýst í reglugerð um mælitæki og aðferðir við mælifræðilegt eftirlit nr. IX-1.

6.1. Aðferðir við sannprófun.
EBE-frumsannprófun verður að fara fram á stað sem *mælifræðistofa viðkomandi aðildarríkis* viðurkennir.
Fyrirkomulag húsnæðis á prófunarstaðnum svo og prófunarbúnaður verður að vera með þeim hætti að sannprófun geti verið áreiðanleg og skjót fyrir eftirlitsaðilann. Uppfylla verður kröfur liðar 5.2.3., nema að því er varðar hita á prófunarstaðnum þegar prófanir fara fram með köldu vatni í samræmi við ákvæði sem um það kunna að verða sett í vottorði um EBE-gerðarviðurkenningu. Heimilt er að koma málum svo fyrir á prófunarstaðnum að kleift sé að gera raðprófun á mælunum. Þrýstingurinn við frárennsli mælanna verður alltaf að vera nægilega mikill til að koma í veg fyrir loftbólumyndun og einnig er heimilt að fara fram á að sérstakar ráð-

stafanir verði gerðar til þess að koma í veg fyrir að áhrifa frá einum mæli gæti í öðrum.

Prófunarbúnaðurinn getur verið gerður úr sjálfvirkum tækjum, hjástreymislokum og rennslishemlum o.s.frv., enda sé þess gætt að hver rás milli mælanna sem prófa á og afrennslistanka sé glögglega afmörkuð og að hægt sé að kanna þéttleika rásarinnar hvenær sem er.

Heimilt er að nota hvers konar aðrennsliskerfi en ef nokkrar prófunarrásir eru í gangi í einu má ekki verða nein samverkun sem stríðir gegn kröfunum í lið 5.2.3.

Ef stýritanki er skipt í nokkur hólf verða skilveggir að vera nægilega stífir til að tryggja að rúmmál hólfsins breytist ekki um meira en 0,2% eftir því hvort aðliggjandi hólf eru full eða tóm.

6.2. Tilhögun prófunar.

Mælarnir verða að vera í samræmi við viðurkennda gerð.

EBE-frumsannprófun felur í sér þrýstiprófun og prófun á nákvæmni.

6.2.1. *Þrýstiprófun.*

Heimilt er að gera þrýstiprófunina með köldu vatni. Prófunin verður að standa í eina mínútu við 1,6-faldan hámarksvinnuþrýsting. Meðan prófunin stendur yfir má ekki koma fram leki í tengingum eða húsi mælisins.

6.2.2. *Nákvæmnisprófun.*

6.2.2.1. Nákvæmnisprófun með heitu vatni.

Nákvæmnisprófun er venjulega gerð með heitu vatni við 50 ± 5°C við að minnsta kosti þrenns konar rennsli:

a) milli 0,9 x Q_{max} og Q_{max};

b) milli Q_t og 1,1 x Q_t;

c) milli Q_{min} og 1,1 x Q_{min}.

Meðan prófunin stendur yfir verður mælirinn að standast kröfur um heimiluð hámarksfrávik eins og þau eru sett fram í lið 2.1.

Ef í ljós kemur að frávikin eru öll á einn og sama veg verður að endurstilla mælinn þannig að þau séu ekki öll umfram hálf heimiluð hámarksfrávik.

6.2.2.2. Nákvæmnisprófun með köldu vatni.

Heimilt er að nákvæmnisprófun sé gerð með köldu vatni sé það í samræmi við ákvæði vottorðsins um EBE-gerðarviðurkenningu. Þar sem svo háttar til fer prófunin fram í samræmi við þá tilhögun sem mælt er fyrir um í vottorðinu.

VIÐAUKI II

1. Rafeindamælar.

Þessi viðauki á aðeins við um heitavatnsmæla með rafeindabúnaði, sem mælir rúmmál þess heita vatns sem um þá fer. Í þessum viðauka nefnast þeir hér eftir rafeindamælar.

2. Tæknilegar kröfur.

Rafeindamælar skulu uppfylla kröfur sambærilegar þeim kröfum sem gerðar eru til heitavatnsmæla í viðauka I en þeir vinna alfarið eftir aflfræðilegum lögmálum.

Til að sýna fram á að rafeindamælir uppfylli tæknilegar kröfur þarf hann að hljóta gerðarviðurkenningu og vera frumsannprófaður í samræmi við kröfur þessa viðauka.

3. Gerðarviðurkenning.

Einungis má markaðssetja rafeindamæla hafi Löggildingarstofa veitt þeim innlenda gerðarviðurkenningu.

Gerðarviðurkenningin skal veitt hverjum þeim rafeindamæli sem stenst kröfur sambærilegar þeim sem gerðar eru til heitavatnsmælanna í viðauka I og skal hafa aðferðir EBE um mælifræðilegt eftirlit skv. reglugerð nr. 129/1994 til hliðsjónar.

Löggildingarstofu er heimilt að byggja gerðarviðurkenningu á viðurkenningum frá aðildarlöndum WELMEC og á prófunum frá prófunarstofum sem eru faggiltar innan EA til gerðarprófana á rafeindamælum.

4. Frumsannprófun.

Frumsannprófun rafeindamæla er unnin í samræmi við viðauka I og skulu mælarnir standast kröfur sambærilegar þeim sem gerðar eru til heitavatnsmælanna í viðauka I og skal hafa aðferðir EBE um mælifræðilegt eftirlit skv. reglugerð nr. 129/1994 til hliðsjónar.

Löggildingarstofu er heimilt að samþykkja frumsannprófanir rafeindamæla frá aðildarlöndum WELMEC frá prófunarstofum sem eru faggiltar innan EA til frumsannprófana á rafeindamælum.

5. Hlutverk Löggildingarstofu.

Löggildingarstofa gefur út gerðarviðurkenningu rafeindamæla samkvæmt 3. tölul.

Löggildingarstofa hefur umsjón með frumsannprófunum og leggur mat á erlendar frumsannprófanir rafeindamæla samkvæmt 4. tölul. Faggiltar prófunarstofur geta tekið að sér frumsannprófanir í umboði Löggildingarstofu.

Löggildingarstofa sker úr um hvaða kröfur eru gerðar til gerðarviðurkenningar og frumsannprófunar rafeindamæla samkvæmt þessum viðauka. Úrskurði hennar má þó vísa til ráðherra til endanlegrar ákvörðunar, enda sé það gert innan fjögurra vikna frá því að Löggildingarstofa kvað upp úrskurð sinn.

VIÐAUKI III

1. Orkumælar.

Þessi viðauki tekur til heitavatnsmæla sem samanstanda af hitaskynjurum, rennslismæli, sem mælir rúmmál, og reikniverki, sem reiknar orkuna. Í þessum viðauka nefnast þeir hér eftir orkumælar.

2. Tæknilegar kröfur.

Orkumælar skulu uppfylla kröfur sem gerðar eru til þeirra í staðlinum ÍST EN 1434-5:1997.

Til að sýna fram á að orkumælir uppfylli tæknilegar kröfur þarf hann að hljóta gerðarviðurkenningu og vera frumsannprófaður í samræmi við kröfur þessa viðauka.

3. Gerðarviðurkenning.

Einungis má markaðssetja orkumæla hafi Löggildingarstofa veitt þeim innlenda gerðarviðurkenningu.

Gerðarviðurkenningin skal veitt hverjum þeim orkumæli sem stenst kröfur sem gerðar eru til þeirra í staðlinum ÍST EN 1434-5:1997 og skal hafa aðferðir EBE um mælifræðilegt eftirlit skv. reglugerð nr. 129/1994 til hliðsjónar.

Löggildingarstofu er heimilt að byggja gerðarviðurkenningu á viðurkenningum frá aðildarlöndum WELMEC og á prófunum frá prófunarstofum sem eru faggiltar innan EA til gerðarprófana á orkumælum.

4. Frumsannprófun.

Frumsannprófun orkumæla er unnin í samræmi við staðalinn ÍST EN 1434-5:1997 og skulu mælarnir standast kröfur staðalsins og skal hafa aðferðir EBE um mælifræðilegt eftirlit skv. reglugerð nr. 129/1994 til hliðsjónar.

Löggildingarstofu er heimilt að samþykkja frumsannprófanir orkumæla frá aðildarlöndum WELMEC frá prófunarstofum sem eru faggiltar innan EA til frumsannprófana á orkumælum.

5. Hlutverk Löggildingarstofu.

Löggildingarstofa gefur út gerðarviðurkenningu orkumæla samkvæmt 3. tölul.

Löggildingarstofa hefur umsjón með frumsannprófunum og leggur mat á erlendar frumsannprófanir orkumæla samkvæmt 4. tölul. Faggiltar prófunarstofur geta tekið að sér frumsannprófanir í umboði Löggildingarstofu.

Löggildingarstofa sker úr um hvaða kröfur eru gerðar til gerðarviðurkenningar og frumsannprófunar orkumæla samkvæmt þessum viðauka. Úrskurði hennar má þó vísa til ráðherra til endanlegrar ákvörðunar, enda sé það gert innan fjögurra vikna frá því að Löggildingarstofa kvað upp úrskurð sinn.

Nr. 616 18. ágúst 2000

REGLUGERÐ

um ósjálfvirkar vogir.

I. KAFLI

Gildissvið, markaðssetning og frjálsir flutningar.

1. gr.

Vog er mælitæki til að ákvarða massa hlutar með því að nota þyngdarkraftinn sem verkar á hlutinn. Vog kann einnig að vera notuð til að ákvarða aðrar stærðir, sem tengjast massa, svo sem fjölda, magn, kennistærðir eða eiginleika.

Ósjálfvirk telst vog sem stjórnandi þarf að hafa afskipti af meðan á vigtun stendur.

Þessi reglugerð tekur til allra ósjálfvirkra voga, hér eftir nefndar vogir.

Í þessari reglugerð er gerður munur á tvenns konar notkun voga:

1. a. Ákvörðun massa fyrir verslunarviðskipti.
   b. Ákvörðun massa fyrir útreikning á tollum, vörugjöldum, skatti, kaupauka eða ágóðahlut, févíti, þóknun, bótum eða greiðslum af slíkum toga.
   c. Ákvörðun massa fyrir beitingu laga eða reglugerða og álit sérfræðinga í dómsmálum.
   d. Ákvörðun massa í lækningastörfum við vigtun sjúklinga vegna eftirlits með heilbrigði, vegna sjúkdómsgreiningar og læknismeðferðar.
   e. Ákvörðun massa vegna lyfjagerðar eftir tilvísun í lyfjabúð og ákvörðun massa vegna greiningar á rannsóknarstofum fyrir læknis- og lyfjafræði.
   f. Ákvörðun verðs á grunni massa vegna beinnar sölu til almennings og vegna gerðar forpakkaðrar vöru.
2. Önnur beiting en sú sem talin er upp í 1. tölul. 4. mgr.